

แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์
ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3
กรณีศึกษาเหตุการณ์อุทกภัยพื้นที่
อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โดย

พันเอก คเชนทร์ แอ็ดมา

รองเสนาธิการกองพลพัฒนาที่ 3

วิทยาลัยการทัพบก

กันยายน 2568

เอกสารวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของ
กองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษาเหตุการณ์
อุทกภัยพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

โดย พันเอก คเชนทร์ แอ็ดมา

อาจารย์ที่ปรึกษา พันเอก เจษฎา เหมหาชาติ

วิทยาลัยการทัพบก อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรหลักประจำ วิทยาลัยการทัพบก ปีการศึกษา 2568 และเห็นชอบให้เป็น
เอกสารวิจัยส่วนบุคคลที่อยู่ในเกณฑ์ระดับ **ดีมาก**

พลตรี

ผู้บัญชาการวิทยาลัยการทัพบก

(เกียรติชัย โอภาโส)

คณะกรรมการควบคุมเอกสารวิจัยส่วนบุคคล

พันเอก

ประธานกรรมการ

(พิชชญาณ พวงทอง)

พันเอก

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษา

(सानิตย์ สีนากสุก)

พันเอก

กรรมการ

(ธันกรกรณ์ ณ ป้อมเพ็ชร)

พันเอก

กรรมการและเลขานุการ

(เจษฎา เหมหาชาติ)

บทคัดย่อ

ผู้วิจัย	พินเอก คเชนทร์ แอ็ดมา
เรื่อง	แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษาเหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
วันที่	9 กันยายน 2568 จำนวนคำ : 10,845 จำนวนหน้า : 38
คำสำคัญ	การพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์, กองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3
ชั้นความลับ	ไม่มีชั้นความลับ

ในพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกยังคงต้องเผชิญกับอุทกภัยอย่างต่อเนื่องซึ่งส่งผลกระทบ ทั้งด้านชีวิต ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่ ผู้ประสบภัยจากอุทกภัย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ศึกษาแนวทางที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก และแนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยพิบัติในอนาคต โดยใช้กรอบแนวคิดหลากหลายมิติ เพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนการจัดการอย่างรอบด้าน

การศึกษาใช้เครื่องมือวิเคราะห์ที่หลากหลาย ได้แก่ 7s McKinsey, PESTEL Analysis, SWOT Analysis เพื่อวิเคราะห์และประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 ที่มีแนวโน้มจะเกิดรุนแรงขึ้นบ่อย เนื่องจากสภาพภูมิอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาด้วย TOWS Matrix เพื่อหากลยุทธ์พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ABSTRACT

AUTHOR: Colonel Kachain Addma

TITLE : The Development Approaches to Enhance Capabilities of Personnel and Equipment of the Disaster Relief Company, 3rd Development Division: A Case Study of Flood Events in Wang Thong District, Phitsanulok Province.

DATE: 9 September, 2025 **WORD COUNT:** 10,845 **PAGES :** 38

KEY TERMS: Development to enhance the capabilities of personnel and equipment, the Disaster Relief Company, 3rd Development Division

CLASSIFICATION: Unclassified

In the area of Wang Thong District, Phitsanulok Province, the community continues to face ongoing flooding, which has impacted the lives, property, and economy of the local population. This research aims to study the environmental conditions that affect the capabilities of personnel and equipment of the Disaster Relief Company, 3rd Development Division, using the flooding incident in Wang Thong District, Phitsanulok Province as a case study. The study will explore the factors that influence the capabilities of personnel and equipment of the Disaster Relief Company, 3rd Development Division, and will propose ways to enhance the capabilities of personnel and equipment in alignment with future disaster scenarios. This will be achieved by utilizing a multidimensional conceptual framework to support comprehensive analysis and planning for management.

The study employs various analytical tools, including the **7s McKinsey** framework, **PESTEL Analysis**, and **SWOT Analysis**, to analyze and evaluate the strengths, weaknesses, opportunities, and threats of the environment affecting the capabilities of personnel and equipment of the 3rd Development Division Disaster Relief Company. This situation is likely to become more severe due to the changing climate conditions globally. Additionally, the study analyzes problem-solving approaches using the **TOWS Matrix** to identify strategies for enhancing the capabilities of personnel and equipment of the 3rd Development Division Disaster Relief Company to improve their efficiency.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเชิงยุทธศาสตร์เรื่อง“แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัยพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก” ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมและการปฏิบัติในการช่วยเหลือประชาชนของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก พ.ศ. 2564 - 2570 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้สนับสนุนและให้ข้อเสนอแนะต่องานวิจัยนี้ ได้แก่ พันเอก สานิตย์ สีนากสุข ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษา พันเอก เจษฎา เหมหาชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาและ พันเอก ธนักรกรณ์ ณ ป้อมเพ็ชร ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้ รวมทั้งเอกสารงานวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ศึกษาไว้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถรวบรวมความคิดและพัฒนางานวิจัยนี้ขึ้นมาได้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในวิทยาลัยการทัพบกนี้ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเอาความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกองทัพบกและประเทศชาติต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
วิธีการศึกษา	6
ประโยชน์ที่ได้รับ	7
บทที่ 2 บทแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
โครงสร้าง/ภารกิจ กองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3	10
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 บทวิเคราะห์	
สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทโธปกรณ์ ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก	16
แนวทางที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทโธปกรณ์ ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก	19
แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก	20
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์	24
บทที่ 4 บทอภิปรายผล	32
บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	36
ข้อเสนอแนะ	37
เอกสารอ้างอิง	
ประวัติย่อผู้วิจัย	

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพภูมิศาสตร์ประเทศไทยมีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาและที่ราบสูงทางตอนบน และเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำทางตอนกลาง ทางตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบหรือเรียกว่าที่ราบสูงโคราชและมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล ทางด้าน ตะวันออกติดอ่าวไทย ทางด้านตะวันตกติดทะเลอันดามัน

ซึ่งลักษณะภูมิประเทศดังกล่าว อาจได้รับผลกระทบจากการเกิดภัยพิบัติต่างๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น อุทกภัย ดินโคลนถล่ม วาตภัยหรือการเกิดไฟป่า ซึ่งอาจจะเกิดทั้งจากธรรมชาติและจากฝีมือมนุษย์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทยในอดีตสามารถที่จะรับมือจากภัยพิบัติทางธรรมชาติต่างๆได้ ด้วยปัจจัยหลายอย่างทั้งในเรื่องของวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เช่นคนไทยในอดีตมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัว พัฒนาเทคนิคในการดำรงชีวิตและสร้างบ้านเรือนให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ คือการสร้างบ้านยกพื้นสูงในพื้นที่น้ำท่วมง่าย การขุดคลองหรือสร้างเขื่อนสร้างฝายเพื่อเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้งและลดผลกระทบจากน้ำท่วม ความผูกพันในชุมชนช่วยเหลือและพึ่งพากันในยามยากลำบากเมื่อเกิดภัยพิบัติคนในชุมชนจะมารวมตัวกันเพื่อช่วยเหลือและผู้ประสบภัยทำให้การฟื้นฟูชุมชนทำได้รวดเร็ว จึงส่งผลให้เกิดความเสียหายในพื้นที่จำกัดเพราะสามารถควบคุมคาดการณ์ และรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ผลสืบเนื่องมาจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม จึงได้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมซึ่งถือว่ามนุษย์มีส่วนทำลายธรรมชาติ เช่น การตัดไม้ ทำลายป่า สร้างถนนปิดเส้นทางน้ำตามธรรมชาติ ทำให้สภาพแวดล้อมในอดีตที่มีความเกื้อหนุนกันตามวัฏจักรของธรรมชาติตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจึงเกิดเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทย (พ.ศ. 2561 - 2580)¹ ด้านความมั่นคง ได้กำหนดให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการเตรียมความพร้อมแห่งชาติและระบบการจัดการสาธารณภัยและความมั่นคงแบบใหม่ ให้มีความพร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและภัยคุกคามทุกรูปแบบสามารถบูรณาการความร่วมมือได้จากทุกภาคส่วน ให้สอดคล้องกับ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570² เพื่อให้สามารถสนับสนุน

การบริหารจัดการและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงกลาโหม จึงดำเนินการให้ทหารทุกเหล่าทัพมีความพร้อมในการเตรียมรับมือภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกองทัพอากาศ⁵ ขึ้นเพื่อรองรับแผนบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม และสอดคล้องกับแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570³ วัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมและลดผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น โดยเน้นการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตามหลักการแนวทางการปฏิบัติ (Concept of Operation) จึงได้จัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหมขึ้น ตามแผนบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2564⁴ โดยเน้นการเตรียมความพร้อมและการจัดการที่มีระบบ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองบัญชาการกองทัพอากาศ และศูนย์บรรเทาสาธารณภัยเหล่าทัพ มีภารกิจสนับสนุนกำลังพลและยุทโธปกรณ์ให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยและสนับสนุนส่วนราชการในพื้นที่ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 ส่วนกองทัพบกจัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัย (ศบภ.ทบ.) ตามแผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก พ.ศ. 2564⁶ ตามแนวทางที่กระทรวงกลาโหมได้มอบหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานในการป้องกันแก้ไขและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดจากสาธารณภัยและอุบัติเหตุ รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ประสบภัยของกองทัพบกเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

สภาพปัญหาเรื่องบรรเทาสาธารณภัยมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อมิติด้านความมั่นคง ซึ่งอาจนำไปสู่ความไม่สงบหรือความไม่พอใจในหมู่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการบริหารจัดการด้านบรรเทาสาธารณภัยไม่เพียงพอหรือมีการตอบสนองที่ล่าช้า อาจทำให้เกิดความเกลียดชังหรือความไม่ไว้วางใจกับรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

สำหรับด้านเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เช่น ถนน สะพาน และระบบสาธารณูปโภค เสียหาย ซึ่งจะต้องใช้เวลานานและค่าใช้จ่ายสูงในการซ่อมแซม ส่งผลกระทบต่อระบบอุตสาหกรรมและการเกษตร อาจหยุดชะงักจากความเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น สินค้าขาดแคลนและลดการผลิตลง ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ลดลง การฟื้นฟูต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ส่งผลให้รัฐบาลอาจต้องกู้ยืมเพิ่มขึ้นหรือปรับลดงบประมาณในด้านอื่น

ส่วนประเด็นทางการเมืองหากรัฐบาลไม่สามารถบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เช่น การเตรียมความพร้อม การตอบสนองอย่างเร่งด่วน และการฟื้นฟูหลังภัยพิบัติ อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล

สำหรับด้านการทหาร กองทัพจะต้องเตรียมทรัพยากรทั้งกำลังพลและยุทโธปกรณ์เพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติ การฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและพัฒนาความรู้ความสามารถในการตอบสนองต่อภัยพิบัติ กองทัพอาจต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานรัฐบาลและองค์กรภาคเอกชนในการช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ

จะเห็นได้ว่าหน่วยบรรเทาสาธารณภัยของรัฐบาลในปัจจุบันอย่าง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) มีการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยรวมถึงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การเตรียมความพร้อมในด้านอุปกรณ์และทรัพยากรให้ทันสมัย ในการให้ความช่วยเหลือ รวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

นอกจากปัจจัยในด้านกำลังพลและเครื่องมือแล้ว ปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้งานบรรเทาสาธารณภัยมีประสิทธิภาพได้แก่ การวางแผนและการเตรียมความพร้อมที่ชัดเจน พร้อมทั้งการซักซ้อมแบบจำลองเหตุการณ์เพื่อให้ทีมงานรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตน การประสานงานและการสื่อสารระหว่างหน่วยงาน การสร้างการรับรู้ในชุมชน ทำให้ประชาชนมีความรู้และสามารถเตรียมตัวรับมือกับสถานการณ์ได้ดียิ่งขึ้น มีระบบการสื่อสารที่ดี ที่รวดเร็วและแม่นยำระหว่างหน่วยงานต่างๆ และกับประชาชน เพื่อให้ข้อมูลถึงมือผู้ที่ต้องการอย่างทันท่วงที การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการติดตามสถานการณ์ และการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ เพื่อการวิเคราะห์และตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

พันธกิจของกองทัพบก 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ป้องกันประเทศ 2)การรักษาความมั่นคงภายในประเทศ 3) การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ 4) การพัฒนาประเทศ และ 5) ภารกิจอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สงคราม ซึ่งในพันธกิจข้อที่ 5 การบรรเทาสาธารณภัย ถือเป็นนโยบายเร่งด่วนและสำคัญที่ผู้บัญชาการทหารบกและผู้บังคับบัญชาเน้นย้ำสั่งการให้หน่วยดำเนินการอย่างทันท่วงที

กองพลพัฒนาที่ 3 เป็นหน่วยขึ้นตรงกับกองทัพภาคที่ 3 (นขต.ทภ.3.) ถือปฏิบัติ ตามนโยบายและสั่งการจากกองทัพบก (ทบ.) ซึ่งเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ ต้องจัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 (ศบภท.พล.พัฒนา 3) ตามแผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพภาคที่ 3⁷ และแผนบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3⁸ ขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกการประสานงานและติดตามสถานการณ์ภัยพิบัติในพื้นที่รับผิดชอบ โดยกำหนดความรับผิดชอบให้กับหน่วยขึ้นตรงเพื่อช่วยเหลือประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา โดยให้สอดคล้องต่อการปฏิบัติงาน 3 ชั้น⁹ ประกอบด้วย

- 1) การปฏิบัติก่อนเกิดเหตุ/เตรียมความพร้อม 2) การปฏิบัติระหว่างเกิดเหตุ และ
- 3) การปฏิบัติหลังเกิดเหตุ/การฟื้นฟู

เพื่อปฏิบัติการกิจดังกล่าวข้างต้น กองพลพัฒนาที่ 3 ได้จัดกำลังกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย ตามอัตรากิจของกองทัพบก ดูแลรับผิดชอบพื้นที่อำเภอวังทอง อำเภอนครไทย และอำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

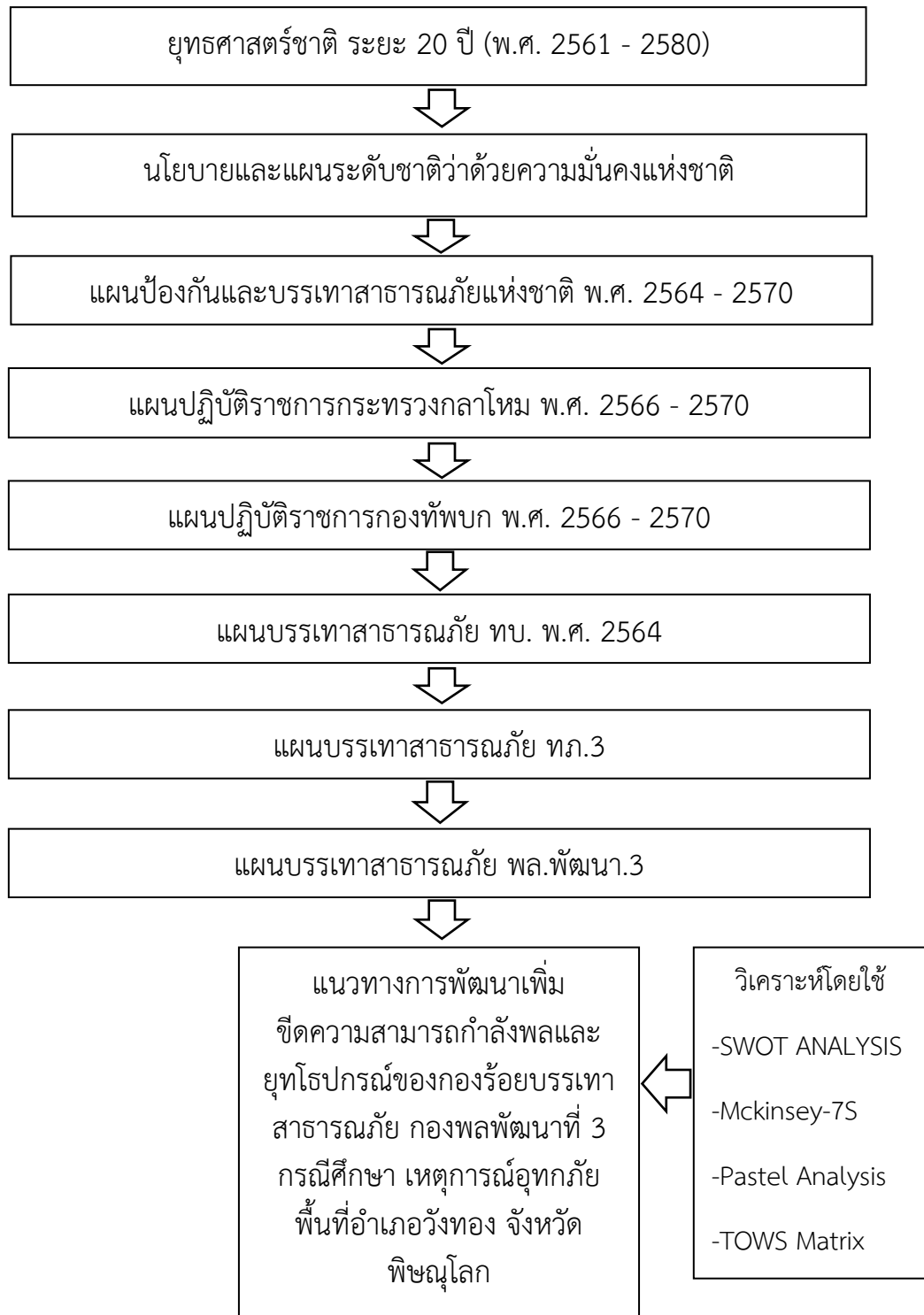
จากเหตุการณ์อุทกภัยในพื้นที่ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย หน่วยได้เข้าร่วมปฏิบัติงานในการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งได้มีการจัดประชุมทบทวน เมื่อ 11 กันยายน 2567 พบว่า การเข้าถึงพื้นที่ประสบภัยล่าช้าและจากสภาพถนนชำรุดเสียหายทำให้หน่วยบรรเทาสาธารณภัยที่เข้าไปช่วยเหลือไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว, กำลังพลในการปฏิบัติการขาดข้อมูลพื้นฐานของสภาพแวดล้อมพื้นที่ประสบภัยทำให้การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยต่าง ๆ ในการดำรงชีพ เช่น เครื่องอุปโภค, บริโภค, ไม่ทันต่อความต้องการในการดำรงชีพของประชาชน, การประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐและองค์กรเอกชน, อาสาสมัครไม่มีเอกภาพและขาดการบังคับบัญชาในการสั่งการ, เครื่องมือ ยุทโธปกรณ์และงบประมาณไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพรวมทั้งไม่มีการนำระบบสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการบรรเทาภัยพิบัติ

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกเพื่อสร้างขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาและกำหนดแนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Research) ตามแนวทางที่วิทยาลัยการศึกษากำหนด โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก ในการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี แนวทาง และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตการศึกษา มุ่งศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพด้านกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเอกสาร สืบค้นข้อมูลจากเอกสาร นโยบายของหน่วยที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ว่าด้วยประเด็นด้านการบรรเทาสาธารณภัย แผนและนโยบายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเอกสารและบทความทางวิชาการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดให้ใช้กรอบการคิดเชิงยุทธศาสตร์ เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้หลักการของ SWOT Analysis, 7S McKinsey, PESTEL Analysis และ TOWS Matrix ว่าด้วยการวิเคราะห์กลยุทธ์ต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจด้านการบรรเทาสาธารณภัย

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม \ หัวง	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค. 68	มิ.ย. 68
เลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อการวิจัย	↔							
สอบการนำเสนอโครงร่างเอกสารวิจัย		↔						
ศึกษาค้นคว้าที่มาของปัญหา			↔	↔				
การวิเคราะห์, สังเคราะห์ข้อมูล					↔	↔		
การสรุปผลการวิจัย						↔		
การนำเสนอผลการวิจัย							↔	
จัดทำรูปเล่ม								↔

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์ อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ไปพัฒนาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. เพื่อนำข้อมูลและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์ อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ไปพัฒนาปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. เพื่อนำรูปแบบและแนวทางไปพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์ อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ไปพัฒนาปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ 2

บทแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องแนวการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหนังสือวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้องานวิจัย

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 สามารถโดยนำหลัก 4M มาใช้เป็นแนวทาง สำหรับหลัก 4M ประกอบด้วย Man (คน), Machine (เครื่องจักร), Material (วัสดุ), Method (วิธีการ) ดังนี้

1. Man (คน)

- 1.1 การฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ความสามารถของกำลังพลในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉิน การช่วยเหลือผู้ประสบภัย การทำงานเป็นทีม
- 1.2 เสริมสร้างทักษะทางด้านการสื่อสารและการประสานงานเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.3 สร้างแรงจูงใจและความพร้อมทางจิตใจให้กับกำลังพลในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง

2. Machine (เครื่องจักร)

- 2.1 การตรวจสอบและบำรุงรักษายุทธโศปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งานอยู่เสมอ เช่น เครื่องยนต์เรื่อรถบรรทุก เครื่องมือช่วยชีวิต และอุปกรณ์สื่อสาร
- 2.2 การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ เช่น ระบบการสื่อสารอัจฉริยะ ระบบติดตามตำแหน่ง และอุปกรณ์ที่ช่วยในการค้นหาและช่วยเหลือในพื้นที่ยากลำบาก
- 2.3 การพัฒนาและจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและประเภทของภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น สร้างระบบแจ้งเตือนให้กับกำลังพล เจ้าหน้าที่ และประชาชนในพื้นที่

3. Material (วัสดุ)

3.1 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน เช่น อาหาร น้ำดื่ม ยา และอุปกรณ์ปฐมพยาบาล ไฟฉาย เครื่องปั่นไฟสำรอง

3.2 การสร้างระบบ logistics ให้มีประสิทธิภาพในการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอและพร้อมใช้งานในทุกสถานการณ์

3.3 การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้การจัดซื้อและจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. Method (วิธีการ)

4.1 การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมและตรงตามความต้องการของสถานการณ์จริง

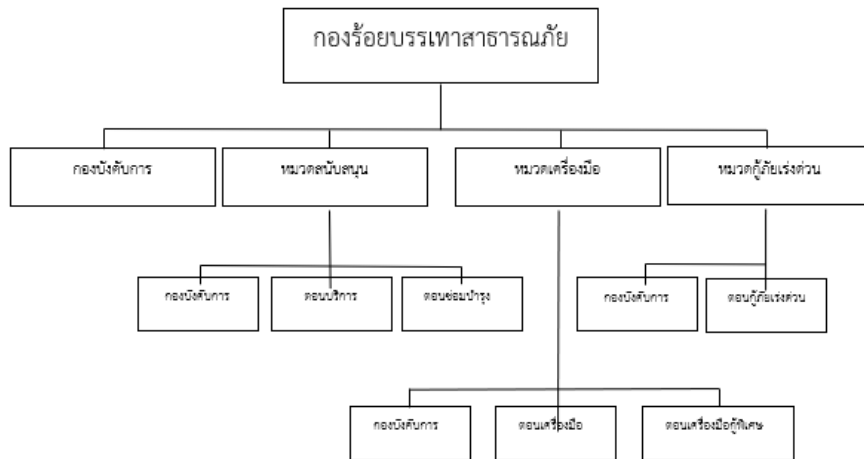
4.2 การสร้างแผนการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจนและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์พร้อมทั้งซักซ้อมตามแผนเพื่อให้เกิดความชำนาญ

4.3 การใช้เทคนิคการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อใช้วางแผนการตอบสนองต่อภัยพิบัติอย่างมีระบบ

การใช้หลักของ 4M ในการพัฒนาขีดความสามารถของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัยจะช่วยให้หน่วยงานมีความพร้อมและสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากขึ้น

โครงสร้าง/ภารกิจ กองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3

โครงสร้างของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 ตามอัตราการจัดและยุทโธปกรณ์ หมายเลข 41-117

ภาพที่ 2 โครงสร้างกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย

ภารกิจ

ให้การช่วยเหลือหน่วยทหาร ส่วนราชการ และประชาชนที่ประสบสาธารณภัยในพื้นที่อันตรายในขั้นต้นโดยเร่งด่วน

ขีดความสามารถ

1. ให้การช่วยเหลือหน่วยทหาร ส่วนราชการ และประชาชนที่ประสบสาธารณภัยในพื้นที่อันตรายในขั้นต้นโดยเร่งด่วนด้วยเครื่องมือในอัตรา
2. เป็นหน่วยปฏิบัติในการช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยเร่งด่วนได้ทุกรูปแบบของภัยพิบัติและทุกพื้นที่รับผิดชอบของกองทัพบก
3. ให้การฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติในการบรรเทาสาธารณภัยและช่วยเหลือผู้ประสบภัยแก่หน่วยทหาร ส่วนราชการและประชาชน
4. ให้การปฐมพยาบาลขั้นต้นแก่ผู้ประสบสาธารณภัย
5. ดำเนินการซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์ในอัตราได้ในชั้นหน่วย
6. เคลื่อนย้ายด้วยยานพาหนะในอัตราได้ 100%

พื้นที่รับผิดชอบ ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3
ในพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีจำนวน 11 ตำบล มี 168 หมู่บ้าน ดังนี้

1. ตำบลวังทอง	15	หมู่บ้าน
2. ตำบลแม่ระกา	15	หมู่บ้าน
3. ตำบลชัยนาม	8	หมู่บ้าน
4. ตำบลวังนกแอ่น	20	หมู่บ้าน
5. ตำบลวังพิกูล	15	หมู่บ้าน
6. ตำบลแก่งโสภา	13	หมู่บ้าน
7. ตำบลบ้านกลาง	27	หมู่บ้าน
8. ตำบลท่าหมื่นราม	14	หมู่บ้าน
9. ตำบลพันชาลี	17	หมู่บ้าน
10. ตำบลหนองพระ	12	หมู่บ้าน
11. ตำบลดินทอง	11	หมู่บ้าน

ภาพที่ 3 แผนที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ราชกิจจานุเบกษา. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580. เล่ม 135 ตอนที่ 82ก [เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2567]. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/28gQc>

ในข้อ 4.3.2 การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับ เพื่อให้ทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นทั้งปวงของกองทัพและหน่วยงานความมั่นคงได้รับการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ ให้มีความพร้อม เพียงพอ และเป็นรูปธรรม ทั้งคน เครื่องมือ ยุทธโศปกรณ์รวมทั้งระบบบริหารจัดการในการป้องกันประเทศ และการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ตลอดจนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสามารถระดมทรัพยากรได้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนชัดเจน ส่งผลให้สามารถปกป้องอธิปไตยและแก้ไขปัญหาความมั่นคงได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

2. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ. [เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2567]. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/4tEuJ>

ในชื่อนโยบายและแผนความมั่นคงที่ 9 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จุดมุ่งเน้น การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจาก การกระทำของมนุษย์ และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน ให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และยั่งยืน

เป้าหมาย การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจาก การกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

3. แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ; 2564. วัตถุประสงค์ เพื่อเตรียมความพร้อมและลดผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น โดยเน้นการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตามหลักการแนวทางการปฏิบัติ (Concept of Operation)

4. แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2566 - 2570. แผนบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม 2564. (ออนไลน์) [เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2567]. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/5JOqD>

5. กองบัญชาการกองทัพไทย. แผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพไทย 2564.
เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/k9MT4>

6. กองทัพบก. แผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก พ.ศ. 2564. (ออนไลน์)
[เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2567]. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/x2sah>

7. ณัฐธินันท์ คงเกตุ, พันเอก. แนวทางในการพัฒนาในการเตรียมความพร้อม
ในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของศูนย์บรรเทาสาธารณภัย กองทัพภาคที่ 2 [เอกสารวิจัยส่วนบุคคล] วิทยาลัยการทัพบก;
2567.

บทที่ 3

บทวิเคราะห์

บทวิเคราะห์งานวิจัยนี้ จะนำเอาแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ มาวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องมือ ของ SWOT Analysis, 7S McKinsey, PESTEL Analysis และ TOWS Matrix มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 3 ข้อ สำหรับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580 ได้กล่าวถึงสาธารณภัยและภัยพิบัติไว้ในหมวดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อให้ความร่วมมือในการรับมือและจัดการภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง โดยกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติ โดยสรุปได้ดังนี้

1. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงซึ่งปัญหาภัยพิบัติถือเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ปัญหาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน โดยได้ระบุไว้ว่าเพื่อให้ปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงได้คลี่คลายลงหรือส่งผลกระทบต่อประเทศชาติ การบริหารและการพัฒนาประเทศ จะต้องหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา วางแผนและยกระดับวิธีการในการแก้ปัญหาโดยเน้นความมีส่วนร่วมและบูรณาการทุกภาคส่วนในการแก้ปัญหาในปัจจุบันนี้

2. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ โดยการเพิ่มขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานความมั่นคงให้มีความสามารถในการติดตาม ป้องกัน แก้ไขและรับมือกับปัญหาภัยพิบัติได้ โดยในเรื่องภัยพิบัตินี้เป็นการพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมและบริหารจัดการภัยคุกคามในภาวะไม่ปกติ

3. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรทั้งที่เป็นภาครัฐและไม่ใช่ภาครัฐ โดยมุ่งเป้าไปที่การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยเป็นไปตามหลักปฏิบัติสากล กฎหมาย และข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันเมื่อเกิดวิกฤตการณ์สำคัญ อันได้แก่ภัยพิบัติ หรือความอดอยากเป็นต้น โดยจะเห็นได้ว่าสาธารณภัยนั้นเป็นภัยที่กระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนคนไทยที่มีความรุนแรงในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งในการป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือแม้แต่บริหารจัดการเหตุการณ์ เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นหรือแม้แต่จะต้องสร้างความร่วมมือในระดับนานาชาติเพื่อที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการแก้ปัญหาหากประเทศของเราไม่สามารถแก้ปัญหาได้เพียงลำพัง

แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570

แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแผนกำหนดทิศทางการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศให้ไปสู่เป้าหมายเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง การกำหนดมาตรฐานเป้าหมาย และการปฏิบัติงานให้มีความเชื่อมโยงทุกระดับ โดยแบ่งเป็นสองส่วนหลัก ได้แก่ ภาควิชาการพัฒนาในการลดความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ และภาคปฏิบัติในการจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐาน ดังนี้ เพื่อให้ภาคส่วนจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างบูรณาการ จึงกำหนดให้แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการปฏิบัติ (Concept of Operation: CONOPs) ให้แก่หน่วยงานทุกภาคส่วน ได้แก่ องค์กรภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับประเทศในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างบูรณาการเป็นระบบ และมีทิศทางเดียวกัน

2. เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ และทิศทางการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ซึ่งเป็นที่ยอมรับมาประยุกต์ใช้ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย และสามารถนำไปปรับใช้ในการทำแผนทุกระดับ เพื่อให้การจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดผลสัมฤทธิ์ แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรท้องถิ่น

3. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ประกอบด้วย การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Reduction) การจัดการภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) การฟื้นฟูให้ดีกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

สำหรับกลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยระดับปฏิบัติ อันได้แก่ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนั้นได้กำหนดให้ผู้แทนของกระทรวงกลาโหมที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการของกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โดยมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กำหนดแนวทางเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย ฝ่าระว่าง ติดตาม ประเมิน และวิเคราะห์สถานการณ์ สาธารณภัยเมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น รวบรวมและจัดทำข้อมูลทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัด ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการให้และขอรับการสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย

แผนบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม

สอดคล้องกับแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 โดยวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมและลดผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น โดยเน้นการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตามหลักการแนวทางการปฏิบัติ (Concept of Operation) จึงได้จัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหมขึ้นตามแผนบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม พ.ศ.2564 โดยเน้นการเตรียมความพร้อมและการจัดการที่มีระบบ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรมศึกษา เหตุการณ์อุทกภัยพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

กองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือประชาชนจากภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัย ซึ่งสามารถสร้างความเสียหายรุนแรงต่อชุมชน ต่อโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรของประเทศ ทั้งนี้สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการบรรเทาสาธารณภัยจากอุทกภัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

1. สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศและภูมิอากาศที่ส่งผลต่อความรุนแรงของอุทกภัย

1.1 ที่ตั้งและลักษณะภูมิประเทศ

1.1.1 กองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 ได้รับมอบภารกิจดูแลในพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบในช่วงฤดูฝนและฤดูมรสุม

1.1.2 พื้นที่ราบต่ำสลับกับพื้นที่สูงและใกล้ลำน้ำ มีความเสี่ยงสูงต่อน้ำท่วมฉับพลันและพื้นที่บางแห่งเป็นที่สูง อาจทำให้เกิดปัญหาดินถล่ม หลังฝนตก

1.2 สภาพภูมิอากาศ

1.2.1 ช่วงฤดูในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมเป็นพิเศษเพราะช่วงฤดูฝน ฤดูมรสุม

1.2.2 ปรากฏการณ์ เอลนีโญ และลานีญา ส่งผลต่อปริมาณของน้ำฝน

2. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการช่วยเหลือและฟื้นฟูพื้นที่ที่ประสบภัย

2.1 โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

2.1.1 ถนน ระบบคมนาคม และสะพานต้องมีสภาพดีมักได้รับความเสียหายจากน้ำท่วม เพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ต้องมีแผนสำรองเช่น การเตรียมสร้างถนนชั่วคราว เตรียมสะพานแบริ่ง

2.1.2 ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าและการสื่อสาร มักได้รับความเสียหายจากอุทกภัยเช่นกัน จึงต้องมีแผนสำรอง เช่น เครื่องผลิตน้ำประปา เครื่องปั่นไฟ วิทยุสื่อสารผ่านดาวเทียม และเครือข่ายสื่อสารฉุกเฉิน

2.1.3 สถานที่พักชั่วคราวต้องมีความพร้อม ทั้งในด้านอาหาร น้ำดื่ม อุปกรณ์ช่วยเหลือ และระบบสาธารณสุข

2.2 อุปกรณ์และเครื่องมือบรรเทาสาธารณภัย

2.2.1 ยานพาหนะที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ห่างไกลและได้รับผลกระทบรุนแรง เช่น รถยนต์บรรทุกทหาร เรือท้องแบน และเฮลิคอปเตอร์

2.2.2 เครื่องมือช่วยเหลือและกู้ภัย เช่น เลื่อยยนต์ เครื่องสูบน้ำ อุปกรณ์ตัดถางสิ่งกีดขวาง ระบบไฟฟ้าสำรองเครื่องปั่นไฟและอุปกรณ์กู้ภัยทางน้ำ

2.2.3 เครื่องมือและอุปกรณ์แพทย์ฉุกเฉิน สำหรับการรักษาผู้บาดเจ็บในพื้นที่ประสบภัย

2.3 เทคโนโลยีและระบบเตือนภัย

2.3.1 การใช้เทคโนโลยี เช่น GIS (Geographic Information System) และ Remote Sensing ในการวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย

2.3.2 การเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานด้านอุตุนิยมวิทยา เพื่อพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้า

2.3.3 การใช้ โดรน (Drone) และ AI ในการสำรวจพื้นที่ประสบภัย และค้นหาผู้สูญหาย

3. สภาพแวดล้อมทางสังคม ความร่วมมือของประชาชน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีผลต่อประสิทธิภาพของการบรรเทาสาธารณภัย

3.1 ความร่วมมือของประชาชนและชุมชน

3.1.1 การเตรียมความพร้อมของประชาชน มีผลต่อการลดความสูญเสีย เช่น การฝึกอบรมเรื่อง การอพยพ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และ การช่วยเหลือกันในชุมชน

3.1.2 การจัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือภัยพิบัติ (Civil Defense Volunteers - CDV) เพื่อช่วยเสริมกำลังให้เจ้าหน้าที่ทหาร

3.2 การมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน

3.2.1 ความร่วมมือระหว่างกองทัพ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) มีผลโดยตรงต่อความเร็วในการช่วยเหลือ

3.2.2 ภาคเอกชนให้การสนับสนุนด้านทรัพยากร เช่น อุปกรณ์ช่วยเหลือ อาหาร น้ำดื่ม และเงินช่วยเหลือสำหรับการฟื้นฟูพื้นที่

3.3 นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เป็นกรอบแนวทางปฏิบัติที่หน่วยงานต่างๆ ต้องปฏิบัติตาม

3.3.2 มาตรฐานความปลอดภัยของอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคาร สำนักงาน และระบบการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ

4. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านงบประมาณและการสนับสนุนทางการเงินมีผลต่อความสามารถในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

4.1 งบประมาณและทรัพยากรสนับสนุน

4.1.1 งบประมาณจากภาครัฐและกองทัพเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการจัดหาอุปกรณ์กู้ภัยและการฝึกอบรมกำลังพล

4.1.2 การสนับสนุนจาก ภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UN, ADB และ NGOs มีบทบาทในการช่วยเหลือด้านงบประมาณและทรัพยากร

4.2 ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุทกภัย

4.2.1 อุทกภัยทำให้ บ้านเรือน ถนน เส้นทางคมนาคม พื้นที่เกษตรกรรม และธุรกิจขนาดเล็กได้รับความเสียหาย ส่งผลต่อเศรษฐกิจในพื้นที่

4.2.2 ต้องมีแผน ฟื้นฟูเศรษฐกิจและสร้างอาชีพชั่วคราวให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

4.3 ศักยภาพของหน่วยงานและภาคเอกชนในการช่วยเหลือ

4.3.1 ภาคเอกชนสามารถ สนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ และการฟื้นฟูหลังเกิดอุทกภัย

4.3.2 การระดมทุนจากองค์กรการกุศล และหน่วยงานต่างประเทศ ช่วยเสริมความสามารถในการช่วยเหลือพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบหนักจากอุทกภัย

แนวทางที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของ กองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของ กองร้อยบรรเทาสาธารณภัยกองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกโดย แบ่งออกเป็น 6 ปัจจัยสำคัญ ดังนี้

1. ความพร้อมของกำลังพล

1.1 ความพร้อมของเจ้าหน้าที่และกำลังพล ในการเข้าปฏิบัติงานอย่างรวดเร็ว

1.2 การฝึกอบรมและความชำนาญของกำลังพลในด้านการเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัย

2. ความพร้อมของยุทธโธปกรณ์และอุปกรณ์

2.1 ปริมาณและสภาพยุทธโธปกรณ์ช่วยเหลือประสบภัย เช่น เครื่องมือช่าง เครื่องมือซ่อมแซมอาคารบ้านเรือน ระบบไฟฟ้าสำรอง เครื่องปั่นไฟ รถพยาบาล เรือท้องแบนและเสื้อชูชีพ

2.2 วัสดุอุปกรณ์ต้องมีเพียงพอและรวดเร็วในการเข้าช่วยเหลือบ้านเรือนผู้ประสบภัย

3. การวางแผนและการบังคับบัญชา

3.1 การจัดทำแผนเผชิญเหตุวาทภัยล่วงหน้า เพื่อให้สามารถเข้าช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็ว

3.2 การแบ่งโซนพื้นที่รับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อการกระจายกำลังอย่างเหมาะสม

3.3 ระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System: ICS) จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวก และการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

4. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.1 ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย(ปภ.), องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, หน่วยกู้ภัย และโรงพยาบาล

4.2 การติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านระบบวิทยุสื่อสารหรือเครือข่ายดิจิทัล

4.3 การสนับสนุนจากภาคประชาชนและอาสาสมัคร เพื่อช่วยกระจายกำลังเข้าถึงพื้นที่ห่างไกล

5. สภาพภูมิประเทศและสภาพอากาศ

5.1 ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่เกิดอุทกภัย เช่น พื้นที่ราบลุ่มติดแม่น้ำ พื้นที่ภูเขา หรือพื้นที่ห่างไกล ซึ่งอาจมีผลต่อความยากลำบากในการเข้าถึง

5.2 สภาพอากาศในขณะปฏิบัติงาน เช่น ฝนตกหนัก หรือถนนถูกตัดขาด ซึ่งอาจทำให้การช่วยเหลือล่าช้า

6. การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในท้องถิ่น

6.1 การให้ความรู้เรื่องการเตรียมพร้อมรับมืออุทกภัยแก่ประชาชน เช่น การขนของขึ้นที่สูง เตรียมเรือและอุปกรณ์ชูชีพ หรือการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

6.2 การฝึกอบรมอาสาสมัครในพื้นที่ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือในเบื้องต้นได้

6.3 การสนับสนุนจากชุมชน เช่น การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว และการจัดหาอาหาร น้ำดื่ม และเวชภัณฑ์

แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโรปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัยพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

ผู้วิจัยขอนำหลักทฤษฎีและกรอบแนวคิด 7S McKinsey และ PESTEL analysis, มาใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถ

กำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นข้อมูลจาก สื่ออิเล็กทรอนิกส์และเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (SWOT) ด้วยการหาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) และสภาพแวดล้อมภายนอก ด้วยหาโอกาส (Opportunity) อุปสรรค (Threat) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

โดยใช้หลักการการใช้ 7S McKinsey มาเป็นเครื่องมือวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึง จุดแข็งและจุดอ่อนในการดำเนินการ โดยสรุปได้ดังนี้

1. กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy)

1.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 มุ่งเน้นการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน เพื่อสร้างเครือข่ายป้องกันและช่วยเหลือในกรณีเกิดอุทกภัย

S2 มีในการรับมือและบรรเทาสาธารณภัยจากอุทกภัยที่ชัดเจน โดยมีแผนเตรียมความพร้อม กำลังพล อุปกรณ์ และการฝึกซ้อมเป็นระยะ เช่น การตั้งศูนย์บัญชาการ การอพยพประชาชน และการช่วยเหลือฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย

S3 มีการบูรณาการข้อมูลด้านสภาพอากาศและปริมาณน้ำฝนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา เพื่อเตรียมการล่วงหน้า

1.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 อาจต้องปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันกับภัยพิบัติที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มขึ้นของภัยธรรมชาติ

W2 ขาดงบประมาณหรือทรัพยากรที่เพียงพอในการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ สำหรับการบริหารจัดการภัยพิบัติ

W3 การปฏิบัติงานด้านบรรเทาสาธารณภัยประเภทอุทกภัย ที่ผ่านมาเป็นการปฏิบัติงานแบบเชิงรับมากกว่าเชิงรุก

2. โครงสร้างของการจัดองค์กร (Structure)

2.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 โครงสร้างการปฏิบัติงานของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพล

พัฒนาที่ 3 เป็นระบบที่มีการแบ่งงานชัดเจน โดยอยู่ภายใต้กองทัพบกและเชื่อมโยงกับศูนย์บรรเทาสาธารณภัยระดับประเทศ

S2 มีลำดับชั้นการบังคับบัญชาและการสั่งการที่ชัดเจน ทำให้การตัดสินใจรวดเร็วในสถานการณ์ฉุกเฉิน

2.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 อาจมีต้องมีการปรับปรุงการบูรณาการข้อมูลและการสื่อสารเนื่องจากเป็นโครงสร้างราชการที่ต้องผ่านการอนุมัติหลายขั้นตอน

W2 อาจมีความล่าช้าในการสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงาน

3. ระบบปฏิบัติงาน (System)

3.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนเพื่อแบ่งมอบภารกิจและความรับผิดชอบให้กับหน่วยรอง มีความมุ่งมั่นในการดำเนินการพัฒนาองค์กร ทำให้สร้างความเชื่อมั่นและเป็นที่ยอมรับจากประชาชน

S2 มีระบบการฝึกซ้อมประจำปี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์จริง

3.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 การปฏิบัติที่ผ่านมา เครื่องมือบรรเทาสาธารณภัย ยานพาหนะมีจำกัด ลำสมัย ประสิทธิภาพน้อยและกำลังพลขาดความชำนาญ ความเข้าใจ ส่งผลให้การบริหารงานในเชิงรุกไม่มีประสิทธิภาพ

W2 ระบบสื่อสารบางจุดอาจยังมีปัญหา เช่น สัญญาณวิทยุหรืออินเทอร์เน็ตที่ล่าช้าในบางพื้นที่

4. บุคลากร (Staff)

4.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 มีระเบียบวินัยสูงและมีความพร้อมปฏิบัติหน้าที่ในภาวะฉุกเฉิน กำลังพลมีความอดทนสูงและสามารถทำงานภายใต้ความกดดัน ทำให้การปฏิบัติภารกิจเป็นไปตามแผนที่กำหนด

S2 ในเรื่องของบุคลากรซึ่งสามารถปฏิบัติงานเมื่อเกิดภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็ว และยังมีงานหลักที่ต้องปฏิบัติตามตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง

4.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 จำนวนกำลังพลอาจไม่เพียงพอในบางพื้นที่ที่ประสบภัยหนัก

W2 กำลังพลขาดความเข้าใจ ขาดทักษะและประสบการณ์ ถึงแม้จะผ่านการอบรมมาแล้วก็ตาม

5. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)

5.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 มีการฝึกอบรมเป็นห้วงเวลา ทำให้เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการช่วยเหลือและกู้ภัย เช่น การปฐมพยาบาล การกู้ภัยทางน้ำ

S2 มีความสามารถในการใช้เครื่องมือพิเศษ เช่น เครื่องสูบน้ำ การขับเรือท้องแบน การใช้โดรนในการสำรวจผู้ประสบภัย

5.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 มีข้อจำกัดด้านกำลังคนมีไม่เพียงพอในบางช่วงเวลาที่เกิดภัยพิบัติรุนแรง

W2 ในเรื่องของความรู้ความสามารถความชำนาญในการเข้าปฏิบัติในการเข้าช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ภัยพิบัติแต่จะต้องฝึกฝนพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย ความชำนาญ ในยุทธโศปกรณ์ ได้อย่างรวดเร็ว

6. รูปแบบการบริหารการจัดการ (Style)

6.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 การบริหาร มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน การควบคุมและการบังคับบัญชา ในสถานการณ์ฉุกเฉินจะต้องตัดสินใจให้เร็ว มีความชัดเจน มีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย

S2 การทำงานรูปแบบของทหารที่เน้นคำสั่งที่ชัดเจน การทำงานเป็นทีม ความมีวินัย การทำงานเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผนชัดเจน

6.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 การทำงานแบบลำดับชั้นอาจทำให้การตัดสินใจในบางกรณีล่าช้า

W2 ผู้นำใช้รูปแบบการสั่งการ อาจขาดในการใช้ความคิดสร้างสรรค์

7. คำนิยมรวมถึงวัฒนธรรมองค์กร (Share Valuer)

7.1 จุดแข็ง (Strengths):

S1 คำนิยมเรื่อง “วินัย ความเสียสละ และความร่วมมือ” ทำให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำงานมีระเบียบวินัยและมีเป้าหมายที่ชัดเจน

S2 ทหารในหน่วยงานมีจิตวิญญาณความเป็นทหารและความรักชาติ เน้น “ความเป็นทหารของประชาชน” ที่มุ่งช่วยเหลือและปกป้องประชาชนในยามเกิดภัยพิบัติ

7.2 จุดอ่อน (Weaknesses):

W1 ต้องส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานที่เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

W2 ต้องส่งเสริมแนวคิดการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการช่วยเหลือประชาชน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ใช้กรอบแนวคิด PESTEL มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง (Political) ด้านเศรษฐกิจ (Economics) ด้านสังคม (Social) และด้านเทคโนโลยี (Technology) โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรพบโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Politic)

1.1 โอกาส (Opportunities):

O1 ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีการกำหนดการช่วยเหลือและเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในอนาคต

O2 รัฐบาลไทยให้ความสำคัญกับการบรรเทาสาธารณภัย โดยมีหน่วยงานอย่าง ปก. (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) และกองทัพที่เข้ามามีบทบาทหลักในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดอุทกภัยนโยบายภาครัฐสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย เช่น งบประมาณช่วยเหลือภัยพิบัติและการสนับสนุนจากกองทัพ

1.2 อุปสรรค (Threats):

T1 การเมืองภายในประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เห็นได้จากการนำการเมืองมาเกี่ยวโยงกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยหากเกิดความไม่มั่นคงทางการเมือง อาจส่งผลให้การจัดสรรงบประมาณด้านการบรรเทาสาธารณภัย

T2 อาจเกิดความล่าช้าในการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและส่วนท้องถิ่น

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ (Economic)

2.1 โอกาส (Opportunities):

O1 เศรษฐกิจมีผลต่อการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการบรรเทาสาธารณภัย โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณในการเตรียมความพร้อมและจัดหาอุปกรณ์ในการกู้ภัยและการฟื้นฟู เยียวยา

O2 สามารถระดมทุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอิสระ เนื่องจากคนไทยมีความเห็นอกเห็นใจกัน พร้อมช่วยเหลือกันเมื่อเกิดภัยพิบัติ

2.2 อุปสรรค (Threats):

T1 วิฤตเศรษฐกิจอาจส่งผลต่อการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบุคลากรและจัดซื้ออุปกรณ์

T2 งบประมาณในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีความล่าช้า มีบุคคลบางกลุ่มที่หวังผลประโยชน์จากเหตุการณ์ภัยพิบัติ ไม่ว่าจะจากการกักตุนสินค้า ขึ้นราคาสินค้า หรือผลประโยชน์ทางการเมือง

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social)

3.1 โอกาส (Opportunities):

O1 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับภัยพิบัติ หากประชาชนมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับอุทกภัยมากขึ้น ก็จะช่วยให้การอพยพและการป้องกันตัวเองมีประสิทธิภาพมากขึ้น

O2 สังคมของประเทศไทยเป็นสังคมที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งในการปฏิบัติด้านบรรเทาสาธารณภัยจะต้องมีการปฏิบัติงานด้านกิจการพลเรือนการประชาสัมพันธ์ควบคู่ไปด้วย

3.2 อุปสรรค (Threats):

T1 ผู้สูงอายุ ผู้พิการและเด็กเล็ก อาจมีข้อจำกัดในการอพยพเมื่อเกิดภัยพิบัติ เช่น ต้องให้การช่วยเหลือเป็นพิเศษ

T2 หากประชาชน ยังขาดความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับอันตรายของอุทกภัย อาจทำให้เกิดความสูญเสียที่เพิ่มขึ้น

4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology)

4.1 โอกาส (Opportunities):

O1 เทคโนโลยีระบบพยากรณ์อากาศและการแจ้งเตือนภัย เทคโนโลยี เช่น เรดาร์ตรวจสอบสภาพอากาศ ดาวเทียมอุตุนิยมวิทยา และระบบแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน มีบทบาทสำคัญในการเฝ้าระวังจากอุทกภัย

O2 เทคโนโลยีในการรวบรวมเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดภัยพิบัติตลอดจนเทคโนโลยี เครื่องมือและยุทธโธปกรณ์ที่ใช้ในการรับมือกับภัยพิบัติการใช้ โดรนและ AI ในการวิเคราะห์ สำรวจพื้นที่ ค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย

4.2 อุปสรรค (Threats):

T1 เทคโนโลยี ยุทธโธปกรณ์ ยังมีสภาพที่เก่าไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอกับการจัดยุทธโธปกรณ์เข้าช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

T2 ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

5. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (Environment)

5.1 โอกาส (Opportunities):

O1 สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง (Climate Change) ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) และลานีญา (La Niña) ส่งผลกระทบต่อการเกิดพายุฝน มีปริมาณน้ำฝนมาก ทำให้เกิดฝนตกหนักบางพื้นที่ บางพื้นที่เกิดดินโคลนถล่ม ส่งผลต่อแผนการรับมือของศูนย์บรรเทาสาธารณภัย ซึ่งมีการพัฒนาแผนบรรเทาสาธารณภัยที่ปรับให้สอดคล้องกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง

O2 ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เกิดความตระหนักและตื่นตัวถึงแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติในอนาคต เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับการเกิดภัยพิบัติระบบการจัดการบรรเทาสาธารณภัยจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.2 อุปสรรค (Threats):

T1 สภาพแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบอาจมีการแปรปรวน เนื่องจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นมีความหลากหลาย ภูมิประเทศก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญในการเข้าถึงผู้ประสบภัย

T2 การบุกรุกพื้นที่ป่าและการขยายตัวของเมืองทำให้พื้นที่เสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น หาก มีการบุกรุกป่าในพื้นที่ต้นน้ำ อาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันและดินโคลนถล่ม

6. ปัจจัยด้านข้อกฎหมาย (Legal)

6.1 โอกาส (Opportunities):

O1 มีกรอบกฎหมายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการภัยพิบัติ เช่น พระราชบัญญัติบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550, คำสั่งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก พ.ศ. 2564, แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570

O2 การบังคับใช้กฎหมายช่วยให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานมีประสิทธิภาพ มีข้อกำหนดให้ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นและภาคเอกชน

6.2 อุปสรรค (Threats):

T1 คำสั่งและแผน ตามที่กล่าวมาแล้วยังมีบางส่วนไม่สอดคล้องต่อการปฏิบัติงานจริงของหน่วย เมื่อมีการยกระดับความรุนแรงของภัยพิบัติจนถึงขนาดใหญ่ ยังขาดความชัดเจนด้านกฎหมาย

T2 กฎหมายบางข้ออาจล้าสมัยและไม่ทันต่อสถานการณ์ภัยพิบัติที่เปลี่ยนแปลงไป

การวิเคราะห์ทางเลือกกลยุทธ์ทางยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาใช้ TOWS Matrix เพื่อหาแนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

1. กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ใช้จุดแข็งเพื่อคว้าโอกาสให้เกิดประโยชน์สูงสุด

SO1: พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ให้แน่นแฟ้นขึ้น จัดตั้งคณะทำงานบูรณาการระหว่างทหาร หน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบรรเทาสาธารณภัย

SO2: พัฒนาเทคโนโลยีและระบบแจ้งเตือนภัยให้ทันสมัยยิ่งขึ้น นำ AI และ Big Data มาใช้ในการวิเคราะห์และแจ้งเตือนภัยพิบัติล่วงหน้า พร้อมพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับประชาชน

SO3: เพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและอาสาสมัครในพื้นที่ พัฒนาโครงการฝึกอบรมอาสาสมัครและชุมชนให้สามารถช่วยเหลือตนเองในเบื้องต้น และสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์บรรเทาสาธารณภัย

2. กลยุทธ์แก้ไข (WO Strategy) ใช้โอกาสจากภายนอกเพื่อแก้ไขจุดอ่อนที่มีอยู่

WO1: ปรับปรุงระบบสื่อสารและการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสาร เช่น ระบบ VHF/UHF และดาวเทียม เพื่อให้สามารถติดต่อกันได้ในภาวะฉุกเฉิน

WO2: เพิ่มงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชนจัดทำแผนระดมทุนและหาผู้สนับสนุนจากองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UN หรือ ADB เพื่อช่วยในการจัดซื้ออุปกรณ์และฝึกอบรมกำลังพล

WO3: เสริมสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีให้กับกำลังพลและเจ้าหน้าที่ เปิดหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ AI, GIS, และโดรน เพื่อนำมาใช้ในการสำรวจและกู้ภัย

3. กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ใช้จุดแข็งเพื่อลดผลกระทบจากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น

ST1: พัฒนาแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ครอบคลุมภัยธรรมชาติที่รุนแรงขึ้นปรับแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และเพิ่มความร่วมมือกับกรมอุตุนิยมวิทยาเพื่อติดตามพายุ

ST2: สร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตั้งทีมกู้ภัยเคลื่อนที่เร็วที่มีความพร้อมในการช่วยเหลือประชาชนกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้สูงอายุ เด็ก และผู้พิการ

ST3: เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงแนวทางการบริหารองค์กร ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้เร็วขึ้น

4. กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) แก้ไขจุดอ่อนเพื่อลดผลกระทบจากอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น

WT1: ปรับปรุงระบบบัญชาการและการตัดสินใจให้รวดเร็วขึ้น ลดขั้นตอนในการสั่งการโดยใช้ระบบบัญชาการที่เป็นศูนย์กลาง (Centralized Command System) และเพิ่มอำนาจการตัดสินใจให้หน่วยงานระดับพื้นที่

WT2: จัดทำแผนสำรองเพื่อรองรับงบประมาณจากภาครัฐที่จำกัด พัฒนาการจัดการภัยพิบัติแบบพึ่งพาทรัพยากรในพื้นที่ให้มากขึ้น เช่น การใช้เครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่น

WT3: พัฒนาการวิจัยร่วมกับสถาบันต่าง ๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศที่รุนแรงขึ้น

นำผลการวิเคราะห์ มาจัดทำ TOWS Matrix เพื่อหามาตรการต่าง ๆ ได้นี้

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์ TOWS Matrix

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
	1.ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน 2.มีสายการบังคับบัญชาชัดเจน 3.มีระเบียบวินัยและมีเป้าหมายที่ชัดเจน	1.ขาดความชำนาญและทักษะ 2.การทำงานแบบลำดับขั้นอาจทำให้การตัดสินใจในบางกรณีล่าช้า 3.เครื่องมือมีจำกัด ลำบาก
โอกาส (Opportunities) 1.ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 2.มีเทคโนโลยีเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยง	การพัฒนาเชิงรุก (S-O) 1.พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 2.พัฒนาเทคโนโลยีและระบบแจ้งเตือนภัยให้ทันสมัย 3.เพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและอาสาสมัครในพื้นที่	การพัฒนาเชิงปรับปรุง (W-O) 1.ปรับปรุงระบบสื่อสารและการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ 2.ระดมทุนและเพิ่มงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน 3. เสริมสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีให้กับกำลังพลและเจ้าหน้าที่
อุปสรรค (Threat) 1.คนบางกลุ่มหวงผลประโยชน์ 2.เทคโนโลยีไม่ทันสมัย	การพัฒนาเชิงป้องกัน (S-T) 1.พัฒนาแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ครอบคลุมภัยธรรมชาติ 2.สร้างเครือข่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้มีประสิทธิภาพ 3.เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง	การพัฒนาเชิงรับ (W-T) 1.ปรับปรุงระบบบัญชาการและการตัดสินใจให้รวดเร็วขึ้น 2.จัดทำแผนสำรองเพื่อรองรับงบประมาณจากภาครัฐที่จำกัด 3.พัฒนาการวิจัยร่วมกับสถาบันต่างในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

1. ปัญหาและอุปสรรค ของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3

1.1 กำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่ยังขาดความชำนาญ ขาดทักษะและประสบการณ์ รวมถึงองค์ความรู้ยังไม่เพียงพอในการที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยเมื่อได้รับการประสานหรือร้องขอ จะต้องฝึกฝนพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกายให้มีความพร้อม ความชำนาญ ในเครื่องมือ และยุทธโปกรณ์ ได้อย่างรวดเร็วที่สำคัญต้องมีความปลอดภัย

1.2 การจัดเครื่องมือและยุทธโปกรณ์ไม่มีความพร้อมรองรับสถานการณ์ภัยพิบัติ

เครื่องมือและยุทธโปกรณ์ ยังมีสภาพที่เก่าไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอกับการจัดเครื่องมือและยุทธโปกรณ์เข้าปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

2. แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3

2.1 การพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพล

2.1.1 โดยการส่งกำลังพลของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 เข้ารับการฝึกการบรรเทาสาธารณภัยในศูนย์ฝึกบรรเทาสาธารณภัย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทยเพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้สามารถเผชิญสถานการณ์สาธารณภัยได้

2.1.2 ประสานความร่วมมือกับศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเพื่อส่งกำลังพลของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 เข้าฝึกอบรมให้เกิดทักษะ ความชำนาญ ในการปฏิบัติการบรรเทาสาธารณภัย และฝึกความชำนาญในการใช้เครื่องมือบรรเทาสาธารณภัยที่มีอยู่ในทหารหรือในองค์กรกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

2.2 การพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของยุทธโปกรณ์

การจัดหาเครื่องมือและยุทธโปกรณ์ในการบรรเทาสาธารณภัยของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 นั้นเนื่องจากกองทัพบกมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและยุทธโปกรณ์ ดังนั้นแนวทางในการพัฒนา

เครื่องมือในการบรรเทาสาธารณภัยของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 อีกประการหนึ่งคือการใช้เครื่องมือปะยุทโธปกรณ์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในพื้นที่เข้าปฏิบัติการกิจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยใช้กำลังพลฝ่ายทหาร เป็นผู้ใช้เครื่องมือ้นแต่สิ่งสำคัญคือการถ่ายทอดองค์ความรู้และจัดการฝึกร่วมกันในการ ใช้เครื่องมือ ทั้งนี้เครื่องมือและยุทโธปกรณ์ที่ใช้ในการรับมือกับภัยพิบัติหลายหน่วยงาน จะต้องมีการวิจัย มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีเครื่องมือ ยุทโธปกรณ์เกิดความทันสมัย สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 4

บทอภิปรายผล

การอภิปรายผลในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ที่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ทั้งสามข้อ โดยผลลัพธ์ที่ได้ถูกนำมาเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือและความสัมพันธ์หรือความแตกต่าง รวมถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรมศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

จากการทบทวน ที่ดำเนินการมาทำให้พิจารณาได้ว่าการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นการปฏิบัติการที่ไม่ใช่ทางทหารฝ่ายเดียวจะต้องประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบรรเทาสาธารณภัยเมื่อมีการประสานหรือร้องขอ โดยมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน คือ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น ส่วนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้ง กำลังพล ยานพาหนะ ยุทธโธปกรณ์ และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องเข้าเผชิญสถานการณ์สาธารณภัย หรือแม้ว่าเมื่อหมดภัยแล้ว ก็สามารถฟื้นฟูพื้นที่ที่ประสบภัยให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยเร็ว โดยในระดับของกองพลพัฒนา ถือเป็นหนึ่งในหลายหน่วยงานของกองทัพที่ได้รับมอบหมายให้มีบทบาทในการสนับสนุนในกับภาคพลเรือนของการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้ถูกระบุไว้ในกฎหมายและแผนในระดับต่าง ๆ ของกองทัพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก พ.ศ. 2564 ซึ่งกำหนดหน้าที่ให้ ระดับกองทัพบก ระดับกองพลและระดับมณฑล เป็นผู้แทนกระทรวงกลาโหมในคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ซึ่งถือเป็นบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการบริหารจัดการและอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ยังมีบทบาทในฐานะหน่วยปฏิบัติการซึ่งต้องเข้าไปแก้ปัญหา เผชิญกับสถานการณ์ในพื้นที่ที่ได้รับการแบ่งมอบไว้ด้วยเช่นกัน การบริหารจัดการเหตุการณ์ หรือแม้แต่การจัดกำลังพล เครื่องมือและยุทธโธปกรณ์เข้าเผชิญสถานการณ์สาธารณภัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งอีกประการหนึ่งที่ต้องนำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 ในการเตรียมความพร้อมดังกล่าวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดเมื่อต้องเข้าไปปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อันจะทำให้เกิดความปลอดภัย จำกัดผลกระทบ ลดการสูญเสีย รวมทั้งลดการสิ้นเปลืองการใช้ทรัพยากรให้น้อยที่สุดในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

**สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อย
บรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง
จังหวัดพิษณุโลก**

1. สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศและภูมิอากาศที่ส่งผลต่อความรุนแรงของอุทกภัย พบว่าสถานการณ์อุทกภัยในพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกมีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
2. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค อาจได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำท่วม
3. สภาพแวดล้อมทางสังคม ความพร้อมของกำลังพลและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมของชุมชน
4. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากรในการบรรเทาสาธารณภัย

การบรรเทาสาธารณภัยจากอุทกภัยต้องอาศัย การทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน โดยเฉพาะในส่วนของกองทัพ หน่วยงานปกครองท้องถิ่น และประชาชน เพื่อให้สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

**แนวทางที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อย
บรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง
จังหวัดพิษณุโลก**

1. ความพร้อมของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ ความพร้อมของเจ้าหน้าที่, อุปกรณ์กู้ภัย, ระบบแจ้งเตือนภัย, วัสดุ/อุปกรณ์ในการซ่อมแซม ปรับปรุง
2. การวางแผนและการบริหารจัดการ แผนเผชิญเหตุ, ระบบบัญชาการ, การใช้เทคโนโลยีในการเตือนภัย
3. การประสานงานระหว่างหน่วยงาน ความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน, ระบบสื่อสารระหว่างหน่วยงาน
4. สภาพภูมิประเทศและสภาพอากาศ พื้นที่เสี่ยงภัย, ความยากลำบากในการเข้าถึงพื้นที่
5. การมีส่วนร่วมของประชาชน การฝึกอบรม, การสร้างเครือข่ายอาสาสมัคร, การสนับสนุนจากชุมชน

บทบาทของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 เป็นหน่วยงานที่สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็ว ใช้ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นถึงข้อจำกัดใน ด้านการบูรณาการข้อมูลและการประสานงาน ซึ่งสอดคล้องกับแผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก แผนบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 ที่เน้นความจำเป็นในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

1. พัฒนาโครงสร้างองค์กรให้มีความยืดหยุ่นและสามารถตัดสินใจได้รวดเร็ว โดยใช้ ระบบบัญชาการเหตุการณ์ (ICS) และ Centralized Command System
2. เพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและอาสาสมัคร โดยจัดฝึกอบรมด้านการบรรเทาสาธารณภัย เทคโนโลยี และการจัดการข้อมูล
3. พัฒนายุทโธปกรณ์ ระบบแจ้งเตือนภัย เครือข่ายข้อมูลดิจิทัล และการวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยใช้ AI, Big Data, GIS และโดรน เป็นต้น
4. เพิ่มความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน โดยเน้นการบูรณาการข้อมูลและทรัพยากร
5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและระบบสื่อสาร เพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว
6. สร้างกองทุนสำรองเพื่อรองรับภัยพิบัติ และจัดทำแผนสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐและภาคเอกชนอีกทางหนึ่งด้วย

แนวทางที่ได้จากการวิเคราะห์ เช่น การใช้เทคโนโลยี Big Data และ AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคาดการณ์และการตอบสนอง สอดคล้องกับการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือส่วนราชการ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคพลเรือน อาสาสมัคร ให้สะท้อนถึงความสำคัญของการจัดการเหตุการณ์อุทกภัยให้มีประสิทธิภาพ

การประเมินความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎี

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก มีความสอดคล้องกับแนวคิด

การบริหารจัดการ 4M ประกอบด้วย Man (คน), Machine (เครื่องจักร), Material (วัสดุ), Method (วิธีการ) และแนวคิด 7S McKinsey, PESTEL Analysis, TOWS- Matrix ครอบคลุมกระบวนการ เตรียมความพร้อม ซึ่งสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ทันเวลา อย่างไรก็ตามการพัฒนานโยบายและกฎหมาย เช่น การปรับปรุงพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 จะช่วยสนับสนุนแนวทางที่เสนอให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อสรุป

จากการอภิปรายผลชี้ให้เห็นว่าแนวทางที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความพร้อมของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ การนำเทคโนโลยีขั้นสูง การบูรณาการข้อมูล และการสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคมา การสร้างเครือข่ายจะช่วยในการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ การปรับปรุงกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างแนวทางที่เสนอให้มีความครอบคลุมและตอบสนองต่อความต้องการในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการวิจัยในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรมศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก” โดยใช้กรอบแนวคิดและเครื่องมือวิเคราะห์ที่หลากหลาย เช่น SWOT Analysis, 7S McKinsey, PESTEL Analysis และ TOWS-Matrix เพื่อสร้างแนวทางที่ครอบคลุมและยั่งยืน การศึกษานี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนสำคัญตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรมศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

1.1 ภัยพิบัติจากอุทกภัยจะมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทำให้ต้องพัฒนามาตรการป้องกันและการช่วยเหลือที่ดีขึ้น

1.2 เทคโนโลยีจะมีบทบาทสำคัญ เช่น AI, Big Data, GIS, และโดรน ในการเฝ้าระวังและกู้ภัย

1.3 การบูรณาการข้อมูลและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานจะเป็นส่วนสำคัญ ในการจัดการภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับอุทกภัย เช่น สร้างอาคารบ้านเรือน ยกสูงและระบบระบายน้ำที่ดีขึ้น จะช่วยลดความเสียหาย

1.5 การสร้างกองทุนฉุกเฉินและความร่วมมือจากภาคเอกชน จะช่วยให้มีงบประมาณและทรัพยากรเพียงพอในการรับมือกับบรรเทาสาธารณภัย

2. แนวทางที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรมศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

2.1 ความพร้อมของกำลังพลและยุทธโปกรณ์ ความพร้อมของเจ้าหน้าที่, อุปกรณ์กู้ภัย, ระบบแจ้งเตือนภัย, วัสดุ/อุปกรณ์ในการซ่อมแซม ปรับปรุง

2.2 การวางแผนและการบริหารจัดการ แผนเผชิญเหตุ, ระบบบัญชาการ, การใช้เทคโนโลยีในการเตือนภัย

2.3 การบูรณาการข้อมูลและความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน จะเป็นส่วนสำคัญในการจัดการภัยพิบัติ

2.4 การสร้างกองทุนฉุกเฉินและการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนายุทธโศปกรณ์จะช่วยลดความเสียหายในระยะยาว

2.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชน จะช่วยให้การบรรเทาสาธารณภัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 มีบทบาทสำคัญในการตอบสนองฉุกเฉินและช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ประสบภัยพิบัติ การบูรณาการข้อมูลและการประสานงานระหว่างหน่วยงานยังมีข้อจำกัด โดยยังมีช่องว่างและเสนอแนวทางปรับปรุง เช่น การเพิ่มศักยภาพกำลังพล การพัฒนายุทธโศปกรณ์ พัฒนาเทคโนโลยี และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

3. แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 กรณีศึกษา เหตุการณ์อุทกภัย พื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

แนวทางที่เสนอประกอบด้วยการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ระบบข้อมูลดิจิทัล การเพิ่มศักยภาพกำลังพล การพัฒนายุทธโศปกรณ์ พัฒนาเทคโนโลยี และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคพลเรือน ระดับพื้นที่ ตำบล อำเภอ และการปรับปรุงกฎหมายและนโยบาย เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เพื่อให้รองรับความท้าทายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3: พัฒนาทักษะกำลังพลในด้านเทคโนโลยี เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล Big Data และการใช้ IoT รวมทั้งการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของยุทธโศปกรณ์ เช่น การใช้โดรนสำรวจพื้นที่น้ำท่วมและระบบเตือนภัยล่วงหน้า

1.2 การบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน: จัดตั้งระบบข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมอุตุนิยมวิทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

1.3 การสร้างความร่วมมือระดับท้องถิ่น: ส่งเสริมความร่วมมือในระดับพื้นที่ ระดับตำบล อำเภอ เพื่อแบ่งปันข้อมูลและเทคโนโลยีในการจัดการอุทกภัย

1.4 การปรับปรุงกฎหมายและนโยบาย: ปรับปรุงพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เพื่อรองรับการใช้เทคโนโลยีใหม่และเพิ่มความยืดหยุ่นในการตอบสนอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ของการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพิ่มเติม วิเคราะห์ศักยภาพของ AI และ Machine Learning ในการคาดการณ์และวิเคราะห์ข้อมูลอุทกภัย

2.2 การประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบระยะยาวของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อพื้นที่อุทกภัยในพื้นที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

2.3 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ของโครงสร้างพื้นฐาน วิจัยต้นทุนและประโยชน์ของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เขื่อน ระบบระบายน้ำ และพื้นที่กักเก็บน้ำ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย

บทสรุป

งานวิจัยนี้นำเสนอแนวทางการบรรเทาสาธารณภัยจากอุทกภัยที่ครอบคลุมทั้งการวางแผน การปฏิบัติ และการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลและยุทโธปกรณ์ของกองร้อยบรรเทาสาธารณภัย กองพลพัฒนาที่ 3 แนวทางที่เสนอจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการจัดการอุทกภัย โดยเน้นการใช้กำลังพล ยุทโธปกรณ์เทคโนโลยี การบูรณาการข้อมูล และความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคพลเรือน ในระดับพื้นที่ตำบล อำเภอ ซึ่งข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตจะช่วยเสริมสร้างแนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความท้าทายที่เพิ่มขึ้นและสร้างความมั่นคงในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 23 ด้าน (ประเด็น (01)ความมั่นคง). (ออนไลน์) เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2567. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/BeG4H>
2. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566-2570). (ออนไลน์) เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2567 เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/1bzVI>
3. แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564-2570. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ; 2564.
4. แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2566 - 2570.แผนบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม 2564. (ออนไลน์)เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2567 เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/5JOqD>
5. กองบัญชาการกองทัพไทย. แผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพไทย 2564. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/k9MT4>
6. กองทัพบก. แผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก พ.ศ. 2564. (ออนไลน์) เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2567. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/x2sah>
7. แผนบรรเทาสาธารณภัยกองทัพอากาศที่ 3 เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/sD4e9>
8. แผนบรรเทาสาธารณภัย พล.พัฒนา 3. เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/hgWx5>
9. ธีรธนิษฐ์ คงเกตุ, พันเอก. แนวทางในการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของศูนย์บรรเทาสาธารณภัย กองทัพอากาศที่ 2 [เอกสารวิจัยส่วนบุคคล]. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการทัพบก; 2567.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ยศ ชื่อ

พันเอก คเชนทร์ แอ็ดมา

วัน เดือน ปีเกิด

30 สิงหาคม 2520

ประวัติสำเร็จการศึกษา

พ.ศ. 2535

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอุตรดิตถ์

พ.ศ. 2538

โรงเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ 38

พ.ศ. 2544

ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ 49

พ.ศ. 2545

หลักสูตรชั้นนายร้อย เหล่าทหารช่าง โรงเรียนทหารช่าง รุ่นที่ 73

พ.ศ. 2550

หลักสูตรชั้นนายพัน เหล่าทหารช่าง โรงเรียนทหารช่าง รุ่นที่ 49

พ.ศ. 2555

หลักสูตรหลักประจำ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก ชุดที่ 90

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2544

ผู้บังคับหมวดทหารช่างสนาม กองพันทหารช่างที่ 8

พ.ศ. 2549

ผู้บังคับกองร้อยทหารช่างสนาม กองพันทหารช่างที่ 8

พ.ศ. 2552

นายทหารยุทธการและการฝึก กองพันทหารช่างที่ 8

พ.ศ. 2556

รองผู้บังคับกองพันทหารช่างที่ 8

พ.ศ. 2559

รองผู้บังคับกองพันทหารช่างที่ 302 กรมทหารช่างที่ 3

พ.ศ. 2562

ผู้บังคับกองพันพัฒนาที่ 3

พ.ศ. 2563

ผู้บังคับกองพันทหารช่างที่ 302 กรมทหารช่างที่ 3

ตำแหน่งปัจจุบัน

พ.ศ. 2567 - ปัจจุบัน

รองเสนาธิการ กองพลพัฒนาที่ 3